

IN FIECARE GAND

STOMFF ANDREI AUREL

ÎN FIECARE GÂND

Precum în cer și pre pământ,
Doar ochii tăi îi simt cum sunt
Două pumnale de smarald,
Ce fac din sângele meu cald,
Un râu de-argint topit în foc,
De trupul tău oprit în loc
Și transformat într-un poem.
Te-accept deodată crez suprem
Și te suport ca penitență
Pentru o-ntreagă existență
În care nu te pot avea.
În față am o poartă grea
Pe care nu o știu deschide,
Și trupul meu se tot divide
După o geometrie veche
Cu paralele nepereche,
Curbându-se în infinit.
Ce joc ciudat, ce joc cumplit
A sorocit să-mi ieși în cale?
Copil cu mâinile-petale
Să mângâi trupul meu bătrân?
Te-aș profana ca un păgân
Intrând murdar în templul tău.
Mă simt strivit, zvârlit în hău,
De lumea care ne-nconjoară.
Mi-e visul tot mai grea povară
Ce mă desprinde de pământ.
Te port în fiecare gând!